

derfor ikke kan opstilles paa samme Maade som de private Banker, saa at man ikke til den som til disse kan sige, at der uafhængigt af tidligere tilstaaede Begunstigelser skal undersøges, hvilke Friheder den behøver for at fyldestgjøre sit Siemed. Nationalbanken er stillet under en anden Synsvinkel; med Hensyn til den er Spørgsmaalet, om Forholdet er af den Natur, at vi ere berettigede til at røre derved, og i den Henseende ere Alle komne til det Resultat, at hvad man end kan mene om Forholdet imellem Nationalbankens Optrøi og den lovgivende Magt, er Forholdet ikke af den Natur, at man her kan komme ind paa at give et saa indgribende og følgerigt Spørgsmaal praktisk Betydning. Jeg har altsaa taget Nationalbanken som noget Bestaaende, og man kan nu ikke forbre dens Rettigheder udvidede til Alle og Enhver. Naar den ærede Taler har gjort opmærksom paa, at det, han fordrer, har tidligere været almindelig Skik og Brug og faaet en vis Betydning i Omsætningsforholdene, navnlig i Kjøbenhavn, saa kan det Argument ikke veie meget, da Ingen brister sig til at sige, at den tidligere Tilstand var lovbegrundet, og det ialtsald er hævet over enhver tænkelig Tvivl, at den nu vilde være ulovlig.

Ordføreren: Jeg er fuldkommen enig med den ærede Indenrigsminister i, at Sagen ikke kan finde sin Afgjørelse her i Thinget, og i lige Maade er jeg enig i, hvad Udvalget jo ogsaa allerede har udtalt, at en Afgjørelse vistnok vil ligge udenfor nærværende Lovudkast. Skal Anviisninger gives fri, eller rettere Transporten paa Anviisninger, skal der foregaae nogen Forandring i saa Henseende, maa det skee derved, at den Bestemmelse i Stempeloven, der nu byder, at Transport paa Anviisninger skal stemples, bliver forandret, det være sig saaledes, at enten Anviisninger og Transporter blive fuldstændigt frie, eller saaledes som der er slaaet paa i Udvalgets Betænkning, at man muligviis valgte et meget lavt Stempel for Anviisningen selv og dermed frigav Transporten. Men iøvrigt kan jeg ikke fuldstændigt dele de Anskuelser, som den ærede Minister har gjort gjældende. Han udtalte, at der formeentlig ikke kunde være nogen Trang til Forandring i disse

Forhold, da man allerede i Sedler og Bexler havde tilstrækkelige Hjælpe midler for den almindelige Omsætning. Herimod turde det dog være et tilstrækkeligt Beviis, at Anviisninger og Transportfrihed for Anviisninger have været gjort gjældende i Praxis i meget stort Omfang (Indenrigsministeren: Men ulovligt). Sa, det er ganske vist, at efter en streng Anvendelse af den tidligere Stempelansordning har det ikke været fuldkommen lovmedholdeligt, men ikke desto mindre har Regjeringen været bekjendt med, at saavel Anviisninger, der vare stempligtige efter Forordningen om Stempelpapir, som Transporter, der i lige Maade efter § 8 i samme skulde skrives paa stemplet Papir, gif imellem Mand og Mand paa ustemplet Papir. Der maa ogsaa, da der vel egentlig ikke kan være Spørgsmaal om at anstille Sammenligning imellem en Anviisning og en funderet Seddel, men kun med Bexler, der i deres Væsen ikke ere Andet end Anviisninger, kun at de for Udstederen medføre en streng Forpligtelse til at indestaae for, at Anviisningen kommer i Orden, der maa, siger jeg, naar nu ved Siden af saadanne Bexler ikke desto mindre Forretningsslivet i et meget stort Omraade har gjort Brug af Anviisninger, have været en Trang for yderligere Omsætningsmidler og særlig Grund til, at man valgte Anviisningsformen, og det turde netop være den, at man ved Anviisningen i Almindelighed afgjør et Retsforhold, og at man, idet man udsteder den, ikke har til Hensigt at paadrage sig nogen særlig Forpligtelse og allermindest at undergive sig nogen saa streng Forpligtelse, som Bexlen fører med sig. — At Transport paa Anviisningen skulde kunne forandre Anviisningens Væsen, kan jeg ikke indrømme; Anviisningen er, som den høitærede Indenrigsminister meget rigtigt bemærkede, en Udbetalingsordre, en Udbetalingsordre, og Transporten paa samme vedligeholder i Get og Alt denne Karakter, kun at den første Modtager af Anviisningen nu giver Ordre til en Anden om at modtage Beløbet. Men naar man nu i Loven har fastsat, at Anviisningen selv, den første Ordre, skal være stemplfri, saa maa det være af Hensyn til dens Vigtighed for Omsætningen. Men lærer da nu Erfaring, at ligeledes Transport paa An-